

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

25.1.2012

B7-0041/2012

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarației Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate

în conformitate cu articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul de procedură referitoare la Iran și la programul său nuclear (2012/2512(RSP))

Tarja Cronberg, Michèle Rivasi, Isabelle Durant, Barbara Lochbihler, Emilie Turunen, Raül Romeva i Rueda, Ulrike Lunacek, Rui Tavares, Jill Evans, Rebecca Harms, Daniel Cohn-Bendit
în numele Grupului Verts/ALE

**Rezoluția Parlamentului European referitoare la Iran și la programul său nuclear
(2012/2512(RSP))**

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluțiile 1696 și 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 și 1835 (2008) și 1929 (2010) ale Consiliului de Securitate al ONU,
- având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Externe al UE din 23 ianuarie 2012, care au anunțat măsuri restrictive suplimentare împotriva Iranului în sectorul energetic, inclusiv un embargo aplicat treptat asupra importurilor de țiței iranien în UE, în sectorul financiar, inclusiv împotriva Băncii Centrale a Iranului, în sectorul transporturilor, precum și restricții suplimentare la export, în special asupra aurului și asupra bunurilor și tehnologiilor sensibile cu dublă utilizare și, totodată, au aprobat desemnarea unor noi persoane și entități, dintre care o parte sunt controlate de către Garda Revoluționară Islamică (IRGC);
- având în vedere declarația Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate în numele grupului E3+3 „în urma discuțiilor purtate la Istanbul cu Iranul în 21 și 22 ianuarie 2011”, precum și declarația sa din 20 ianuarie 2012 referitoare la „speculațiile legate de posibilitatea reluării imediate a discuțiilor între E3/EU+3 și Iran”,
- având în vedere scrisoarea Înaltului Reprezentant Ashton din 21 octombrie 2011 adresată Secretarului Consiliului Național Suprem de Securitate din Republica Islamică Iran, dl Saeed Jalili, precum și declarația sa referitoare la Iran din 18 noiembrie 2011,
- având în vedere raportul pe care AIEA l-a prezentat la 8 noiembrie 2011 Consiliului guvernatorilor Agenției cu privire la implementarea Acordului referitor la aplicarea garanțiilor în cadrul Tratatului de neproliferare a armelor nucleare (Acordul cu Norvegia, Polonia și Iugoslavia), precum și a dispozițiilor relevante ale rezoluțiilor Consiliului de Securitate al ONU în Republica Islamică Iran,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Republica Islamică Iran, în special Rezoluția din 10 februarie 2010 și Rezoluția din 10 martie 2011,
- având în vedere recomandarea sa adresată Consiliului privind o politică consecventă față de regimurile cărora UE le aplică măsuri restrictive în privința intereselor personale și comerciale ale liderilor lor pe teritoriul UE,
- având în vedere conferința ONU referitoare la instituirea unei zone fără arme de distrugere în masă în Orientul Mijlociu, care urmează să aibă loc în toamna anului 2012,
- având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât, în raportul său din noiembrie 2011, AIEA a exprimat preocupări serioase în ceea

ce privește aspectele militare pe care le-ar putea conține programul nuclear al Iranului, deoarece ar putea să se mai afle în desfășurare unele activități care sunt pertinente pentru dezvoltarea unui dispozitiv exploziv nuclear;

- B. întrucât în raportul menționat anterior se arată că Iranul își continuă programul de îmbogățire a uraniului și activitățile de reprocessare, pe care este de fapt obligat să le suspende în temeiul mai multor rezoluții ale Consiliului de Securitate; întrucât Tratatul de neproliferare nucleară (TNP) nu interzice totuși statelor semnatare să desfășoare activități de îmbogățire a uraniului și întrucât programul iranian de îmbogățire a uraniului nu încalcă deci dispozițiile tratatului;
- C. întrucât, încălcându-și obligațiile pe care le are în temeiul TNP, Iranul a construit în secret o instalație de îmbogățire a uraniului la Fordo, în apropierea orașului Qom, și a informat AIEA cu privire la existența acesteia cu mult timp după începerea construcției; și întrucât această abordare bazată pe secretizare subminează și mai mult încrederea în garanțiile Iranului cu privire la caracterul pur civil al programului său nuclear;
- D. întrucât Iranul a anunțat că unitatea de la Fordo va fi operațională în luna februarie și va putea îmbogăți uraniu la nivelul de 20%; întrucât Iranul a confirmat că inspecții ai AIEA sunt așteptați la sfârșitul lunii ianuarie pentru a desfășura o inspecție de o lună;
- E. întrucât programul nuclear al Iranului ilustrează unul dintre pericolele utilizării energiei nucleare, în condițiile în care nu există o linie de demarcație clară care să permită diferențierea scopurilor civile de cele militare și, prin urmare, energia nucleară ar trebui să fie eliminată treptat dintre sursele de energie utilizate la nivel mondial;
- F. întrucât, în condițiile în care valoarea armelor nucleare ca instrumente de exercitarea puterii devine din ce în ce mai problematică, tehnologia nucleară proliferază continuu, iar aplicarea standardelor duble în cadrul regimului mondial de control al tehnologiei nucleare riscă să facă din TNP un instrument depășit;
- G. întrucât Consiliul Afaceri Externe al UE din 23 ianuarie a decis să înăsprească sancțiunile aplicate Iranului, interzicând, în special, importul, cumpărarea și transportul țițeiului iranian și ale produselor petrochimice din Iran către UE, în timp ce contractele încheiate deja pot fi încă executate până la 1 iulie 2012, iar interdicțiile se aplică și investițiilor în întreprinderile petrochimice din Iran; întrucât Consiliul a înghețat și activele din UE ale Băncii Centrale a Iranului și a interzis livrarea bancnotelor și monedelor iraniene către aceasta;
- H. întrucât o revizuire a măsurilor referitoare la petrol și la produsele din petrol va avea loc înainte de 1 mai 2012;
- I. întrucât ministrul saudit responsabil pentru industria petrolieră, Ali al-Naimi, a anunțat la 23 ianuarie că țara sa ar putea spori producția cu două milioane de barili, pentru a compensa interdicția aplicată exporturilor de țiței din Iran;
- J. întrucât, potrivit afirmațiilor unui comandant al Gărzii Revoluționare, liderii de la Teheran au decis să închidă Strâmtoarea Hormuz în cazul în care sunt blocate exporturile de petrol ale Iranului și întrucât mai multe nave de război franceze și britanice s-au alăturat la 22

ianuarie 2012 unui grup de portavioane aparținând flotei SUA și au traversat Strâmtoarea Hormuz,

1. ia act de decizia Consiliului European de a aplica Iranului sancțiuni suplimentare de amploare, interzicând, în special, toate importurile de petrol și produse petrochimice din Iran, precum și orice relații comerciale cu Banca Centrală a Iranului, aceste sancțiuni urmând să intre în vigoare în termen de șase luni și își exprimă îngrijorarea profundă cu privire la tensiunile tot mai accentuate și schimbul de amenințări legate de programul nuclear al Iranului;
2. condamnă insistența obsesivă a guvernului Iranului de a dezvolta tehnologia de îmbogățire a uraniului, într-un grad cu mult superior celui necesar pentru a asigura aprovizionarea cu combustibil în scopuri civile și fără a ține seama de preocupările de la nivel internațional legate de posibile intenții militare clandestine;
3. cu toate acestea, își reiterează poziția, conform căreia confruntarea militară trebuie evitată prin orice mijloace; reamintește că Iranul este parte semnată a Tratatului de neproliferare a armelor nucleare, spre deosebire de unele state care dețin arme nucleare, și că Iranul permite, în consecință, inspecții ale AIEA la instalațiile sale nucleare recunoscute;
4. condamnă toate agresiunile, omorurile și provocările, cum ar fi asasinatele - se pare - concertate ale unor oameni de știință iranieni, specialiști în domeniul nuclear, cel mai recent caz fiind cel al lui Mostafa Ahmadi Roshan, exploziile survenite în Iran și a căror explicație nu se cunoaște, precum și arestarea și condamnarea la moarte de către forțele de securitate iraniene a unor cetățeni străini, pentru a crește presiunea politică, așa cum s-a întâmplat de curând în cazul cetățeanului american Amir Mirzaei Hekmati;
5. este ferm convins că problema nucleară a Iranului nu poate fi soluționată pe cale militară și insistă asupra faptului că în prezent trebuie să se pună accentul pe stimulente, una dintre componentele abordării duble a grupului EU3+3;
6. îndeamnă E3+3 și Iranul să se întoarcă la masa negocierilor și solicită negociatorilor să găsească un compromis acceptabil reciproc în cadrul TNP; sugerează, de asemenea, să se extindă echipa de negociere pentru a include Brazilia și Turcia și să se inițieze negocieri în vederea instituirii unui sistem de garanții de securitate reciproce pentru toate țările din regiune;
7. sugerează ca Uniunea să instituie o reprezentanță diplomatică și o delegație a UE la Teheran, ca expresie a bunelor sale intenții;
8. subliniază poziția sa, conform căreia sancțiunile ar trebui să fie direcționate astfel încât măsurile să nu aibă consecințe negative nejustificate asupra populației; prin urmare, insistă ca revizuirea noilor restricții de către Consiliu, planificată să aibă loc înainte de luna mai 2012, să includă o analiză detaliată a efectelor asupra poporului iranian, și ca embargoul să fie revizuit în cazul în care cauzează dificultăți majore populației iraniene;
9. consideră că în țările în cazul cărora UE aplică măsuri restrictive prezența UE pe teren este esențială, pentru a asigura că statele membre, precum și șefii delegațiilor UE, se

implică îndeaproape în procesul de desemnare, implementare, monitorizare și evaluare a măsurilor restrictive și a consecințelor lor;

10. își reiterează apelul adresat parlamentului și guvernului iranian de a ratifica și de a pune în aplicare Protocolul adițional, precum și de a pune pe deplin în aplicare dispozițiile Acordului de garanții generalizate;
11. își repetă apelul către toate statele care dețin arme nucleare de a lua măsuri progresive pentru reducerea numărului de focoaie nucleare și eliminarea treptată a rolului armelor nucleare în politica de securitate și solicită acestora să decidă asupra unor obiective concrete și asupra unui calendar clar pentru a transforma Europa și Orientul Mijlociu într-o zonă fără arme nucleare;
12. invită guvernul Iranului și guvernele celorlalte țări din regiune care intenționează să investească în energia nucleară să nu repete greșelile multor state membre ale UE, optând pentru o tehnologie periculoasă, costisitoare și depășită; în schimb, solicită acestor țări să examineze toate opțiunile în ceea ce privește tehnologiile moderne bazate pe surse de energie regenerabile, pe eficiența energetică și pe metode de conservare;
13. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Președintelui UE, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Secretarului General al ONU, Consiliului de Securitate al ONU, directorului general al AIEA, guvernelor și parlamentelor țărilor din Mashrek, statelor membre ale Consiliului de Cooperare al Golfului, Israelului, Palestinei, Irakului, Turciei și Guvernului și Parlamentului Republicii Islamice Iran.